

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. LP186/2008
din 10.07.2008

securității și sănătății în muncă

Publicat : 05.08.2008 în MONITORUL OFICIAL Nr. 143-144 art. 587 Data intrării în vigoare

MODIFICAT

[LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26](#)

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege:

- transpune parțial (art. 1-15) Directiva Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (89/391/CEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 183 din 29 iunie 1989, CELEX: 01989L0391-20081211, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1137/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 de adaptare la Decizia 1999/468/CE a Consiliului a anumitor acte care fac obiectul procedurii prevăzute la articolul 251 din tratat în ceea ce privește procedura de reglementare cu control;

- transpune parțial (art. 1-8) Directiva 91/383/CEE a Consiliului din 25 iunie 1991 de completare a măsurilor destinate să promoveze îmbunătățirea securității și sănătății la locul de muncă în cazul lucrătorilor care au un raport de muncă pe durată determinată sau un raport de muncă temporară, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 206/19 din 29 iulie 1991, CELEX: 31991L0383, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2007/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2007;

- transpune parțial (art. 6 și art. 7 alin. (1)) Directiva 94/33/CE a Consiliului din 22 iunie 1994 privind protecția tinerilor la locul de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 216/12 din 20 august 1994, CELEX: 31994L0033, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (UE) 2019/1243 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019;

- transpune parțial (pct. 1-6) Recomandarea 2003/134/CE a Consiliului din 18 februarie 2003 privind îmbunătățirea protecției sănătății și securității la locul de muncă pentru lucrătorii care desfășoară o activitate independentă, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 53 din 28 februarie 2003, CELEX: 32003H0134.

[Clauza de armonizare în redacția LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică:

angajator - orice persoană fizică sau juridică care poartă răspundere pentru unitatea respectivă și care este titularul raporturilor de muncă cu unul sau cu mai mulți lucrători;

[Art.1 noțiunea în redacția LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

echipament de lucru - orice mașină, aparat, unealtă sau instalație folosită la locul de muncă;

echipament individual de protecție - orice echipament destinat să fie purtat sau ținut de lucrător pentru a-l proteja împotriva unuia sau mai multor riscuri ce ar putea să-i pună în pericol securitatea și sănătatea la locul de muncă, precum și orice supliment sau accesoriu proiectat în acest scop;

loc de muncă - loc destinat pentru organizarea și desfășurarea diferitor genuri de activitate, precum și pentru plasarea posturilor de lucru în clădirile, edificiile, spațiile închise sau deschise, terenurile, bazinele acvatice ale unității și în orice alt loc din interiorul sau exteriorul unității la care lucrătorul are acces în timpul și pentru executarea sarcinilor sale de lucru, inclusiv locurile pentru prestarea muncii de la distanță, precum și pentru prestarea muncii de către un lucrător independent;

[Art.1 noțiunea modificată prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

lucrător - orice persoană fizică care exercită, pentru sau sub autoritatea unui angajator, activități reale și efective în schimbul unei remunerații, indiferent de natura juridică, de durată sau de forma raportului dintre părți.

Sunt considerați lucrători, în sensul prezentei legi, inclusiv:

a) salariații și salariații temporari, astfel cum aceștia sunt definiți la art. 1 din Codul muncii al Republicii Moldova nr. 154/2003;

b) stagiarii și ucenicii, în măsura în care aceștia desfășoară activități cu valoare economică, chiar dacă au un caracter predominant formativ;

c) persoanele care prestează muncă sau servicii sub autoritatea unei alte persoane și în schimbul unei contraprestații, chiar dacă raporturile nu sunt formalizate printr-un contract individual de muncă, atunci când sunt întrunite elementele esențiale ale unei relații

de muncă: subordonare, prestație personală și contraprestație economică;

[Art.1 noțiunea în redacția LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

lucrător desemnat - orice lucrător desemnat de angajator pentru a se ocupa de activitățile de protecție și prevenire a riscurilor profesionale din unitate;

lucrător independent - persoana fizică rezidentă care desfășoară activități independente conform cap. 10² din titlul II al Codului fiscal nr. 1163/1997 sau antreprenorul independent care desfășoară o activitate economică independentă conform cap. 10⁴ din titlul II al Codului fiscal nr. 1163/1997;

[Art.1 noțiunea introdusă prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

mediu de lucru - totalitatea condițiilor fizice, chimice, biologice și psihosociale în care lucrătorul își desfășoară activitatea;

mijloace de producție - totalitatea clădirilor și altor construcții, echipamentelor de lucru, echipamentelor individuale de protecție, materiei prime, produselor intermediare etc., utilizate în procesul de producere a bunurilor materiale;

pericol de accidentare sau de îmbolnăvire profesională - sursă a unei posibile leziuni sau afectări a sănătății lucrătorului la locul de muncă;

prevenire - ansamblu de dispoziții sau măsuri, adoptate ori planificate la toate etapele de lucru din unitate, pentru a preveni sau a reduce riscurile profesionale;

reprezentant al lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă - orice persoană aleasă, selectată sau desemnată de lucrători pentru a-i reprezenta în problemele referitoare la securitatea și sănătatea lor la locul de muncă, denumită în continuare reprezentant al lucrătorilor;

risc profesional (risc de accidentare sau de îmbolnăvire profesională) - combinație între probabilitatea și gravitatea unei posibile leziuni sau afectări a sănătății într-o situație periculoasă;

securitate și sănătate în muncă - ansamblu de activități, măsuri, procedee, mijloace, echipamente, instalații, aparate de măsură și control pentru asigurarea celor mai bune condiții de lucru, pentru apărarea vieții, sănătății și integrității fizice și psihice a lucrătorilor;

serviciu extern de protecție și prevenire - orice unitate care prestează altor unități, în bază de contract, servicii de protecție și de prevenire a riscurilor profesionale.

În cuprinsul legii, noțiunile de „utilizator”, „salariat temporar”, „agent de muncă temporară” și „contract de punere la dispoziție a salariatului temporar” au semnificația stabilită prin Codul muncii nr. 154/2003.

[Art.1 enunțul introdus prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

Articolul 2. Domeniul de reglementare

(1) Prezenta lege reglementează raporturile juridice ce țin de instituirea de măsuri privind asigurarea securității și sănătății lucrătorilor și a lucrătorilor independenți la locul de muncă. Asigurarea securității și sănătății în muncă ale lucrătorilor reprezintă o atribuție managerială.

[Art.2 al.(1) modificat prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

(2) Prezenta lege stabilește principiile generale privind prevenirea riscurilor profesionale, protecția lucrătorilor și a lucrătorilor independenți la locul de muncă, eliminarea factorilor de risc și de accidentare, informarea, consultarea, participarea echilibrată, instruirea lucrătorilor, a lucrătorilor independenți și a reprezentanților acestora, precum și liniile directoare generale privind aplicarea principiilor menționate.

[Art.2 al.(2) modificat prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

Articolul 3. Domeniul de aplicare

(1) Dispozițiile prezentei legi se aplică în toate domeniile de activitate atât publice, cât și private.

(2) Dispozițiile prezentei legi se aplică:

a) angajatorilor;

a¹) agenților de muncă temporară, astfel cum aceștia sunt definiți la art. 1 din Codul muncii nr. 145/2003 și lucrătorilor aflați în raporturi de muncă temporară, atunci când ultimii sunt desemnați să lucreze pentru un utilizator de muncă temporară sau pentru o persoană fizică care desfășoară o activitate de întreprinzător sau pentru o persoană juridică care recurge la serviciile lor și/sau care exercită un control asupra acestor lucrători;

[Art.3 al.(2), lit.a¹) introdusă prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

b) lucrătorilor;

b¹) lucrătorilor care prestează munca la distanță, în limitele și condițiile convenite de comun acord cu angajatorul și stipulate în contractul individual de muncă;

b²) lucrătorilor independenți;

[Art.3 al.(2), lit.b²) introdusă prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

c) reprezentanților lucrătorilor;

d) persoanelor care solicită angajarea în câmpul muncii, aflate în unitate cu permisiunea angajatorului, în perioada de verificare prealabilă a aptitudinilor profesionale;

e) persoanelor care desfășoară muncă neremunerată în folosul comunității sau activități în regim de voluntariat;

f) persoanelor care nu au contract individual de muncă încheiat în formă scrisă și pentru care dovada clauzelor contractuale și a prestațiilor efectuate se poate face prin orice alt mijloc de probă;

g) persoanelor care, pe durata ispășirii pedepsei în locuri de detenție, lucrează în atelierele instituțiilor penitenciare sau la alte locuri de muncă;

h) șomerilor, pe durata participării acestora la o formă de pregătire profesională.

(3) Prezenta lege nu este aplicabilă dacă unele caracteristici inerente anumitor activități specifice forțelor armate, poliției sau serviciilor de protecție civilă sînt, în mod inevitabil, în contradicție cu dispozițiile ei. În acest caz, securitatea și sănătatea lucrătorilor se vor asigura ținându-se cont, în măsura posibilității, de dispozițiile prezentei legi.

Capitolul II

POLITICA STATULUI ÎN DOMENIUL

SECURITĂȚII ȘI SĂNĂTĂȚII ÎN MUNCĂ

Articolul 4. Elaborarea politicii statului în domeniul

securității și sănătății în muncă

Politica statului în domeniul securității și sănătății în muncă se elaborează și se reexaminează cu consultarea patronatelor și a sindicatelor, ținând cont de evoluția reglementărilor internaționale în acest domeniu și de progresul tehnic.

Articolul 5. Sferele de acțiune ale politicii statului

în domeniul securității și sănătății în

muncă

Politica statului în domeniul securității și sănătății în muncă include următoarele sfere de acțiune, în măsura în care ele afectează securitatea și sănătatea lucrătorilor, inclusiv a lucrătorilor independenți, precum și mediul de lucru:

[Art.5 partea introductivă modificată prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

a) conceperea, încercarea, alegerea, înlocuirea, instalarea, amenajarea, utilizarea și întreținerea componentelor materiale ale muncii (locurile de muncă, mediul de lucru,

unelte, mașinile și materialele, substanțele și agenții chimici, fizici și biologici, procedeele de lucru);

b) legăturile care există între componentele materiale ale muncii și persoanele care execută sau supraveghează munca, precum și adaptarea mașinilor, materialelor, timpului de muncă, organizării muncii și procedeele de lucru la capacitățile fizice și mintale ale lucrătorilor, inclusiv ale lucrătorilor independenți;

[Art.5 lit.b) modificată prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

c) instruirea, inclusiv instruirea periodică, calificarea și motivația lucrătorilor care participă, cu un titlu sau altul, la atingerea nivelurilor suficiente de securitate și sănătate în muncă;

d) comunicarea și cooperarea în domeniul securității și sănătății în muncă la toate nivelurile, de la nivelul grupului de lucru, nivelul unității și până la nivelul național.

Articolul 6. Aprobarea actelor normative privind

securitatea și sănătatea în muncă

Actele normative privind securitatea și sănătatea în muncă se aprobă de Guvern."

Articolul 7. Coordonarea securității și sănătății

în muncă

(1) Ministerul Muncii și Protecției Sociale este organul central de specialitate al administrației publice care coordonează securitatea și sănătatea în muncă.

(2) Ministerul Muncii și Protecției Sociale are următoarele atribuții principale în domeniul securității și sănătății în muncă:

a) organizează elaborarea proiectelor de acte normative privind securitatea și sănătatea în muncă și, după consultarea patronatelor și sindicatelor, le înaintează Guvernului spre aprobare;

b) asigură monitorizarea aplicării legislației privind securitatea și sănătatea în muncă;

c) organizează elaborarea instrucțiunilor-cadru de securitate și sănătate în muncă pentru anumite ocupații sau pentru desfășurarea unor lucrări complexe;

d) avizează proiectele de instrucțiuni-cadru de securitate și sănătate în muncă;

e) asigură publicarea anuală a informației privind măsurile luate în realizarea politicii statului în domeniul securității și sănătății în muncă, privind accidente de muncă și bolile profesionale;

f) asigură întreținerea de legături cu rețeaua internațională de informare în domeniul securității și sănătății în muncă;

g) reprezintă statul în relațiile internaționale în domeniul securității și sănătății în muncă.

Articolul 7¹. Controlul aplicării prezentei legi și a

altor acte normative privind securitatea

și sănătatea în muncă

(1) Controlul de stat asupra aplicării de către angajatori a prezentei legi și a altor acte normative privind securitatea și sănătatea în muncă este exercitat de Inspectoratul de Stat al Muncii.

(2) Activitățile de control se desfășoară cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător și ale Legii nr. 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii.

Articolul 8. - *abrogat.*

Capitolul III

OBLIGAȚIILE ANGAJATORILOR

Articolul 9. Dispoziții generale

(1) Angajatorul este obligat să asigure securitatea și sănătatea lucrătorilor sub toate aspectele ce țin de activitatea desfășurată.

(2) În cazul în care angajatorul apelează la servicii externe de protecție și prevenire, el nu este exonerat de responsabilitățile sale în domeniul securității și sănătății în muncă.

(3) Obligațiile lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă nu aduc atingere principiului responsabilității angajatorului.

(4) Utilizatorul de muncă temporară, prestată de unul sau mai mulți salariați temporari, și agentul de muncă temporară sunt obligați să asigure și să mențină condițiile de executare a muncii, inclusiv condițiile legate de securitatea și sănătatea în muncă, pe durata misiunii de muncă temporară, stabilite în contractul de punere la dispoziție a salariatului temporar, reglementat de art. 326⁷ din Codul muncii nr. 154/2003.

[Art.9 al.(4) introdus prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

(5) Lucrătorul independent este responsabil de securitatea și sănătatea sa și este obligat să își desfășoare activitatea în conformitate cu pregătirea sa profesională, astfel încât să nu expună pericolului de accidentare sau de îmbolnăvire profesională nici propria persoană, nici alte persoane care ar putea fi afectate de acțiunile, erorile sau de omisiunile sale în timpul lucrului.

[Art.9 al.(5) introdus prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în

Articolul 10. Obligații generale

(1) În cadrul realizării responsabilităților, angajatorul este obligat:

a) să asigure aplicarea dispozițiilor actelor normative de securitate și sănătate în muncă, relevante domeniului de activitate, particularităților procesului de muncă și elementelor sistemului de muncă: om, echipamente de muncă, sarcină de muncă, mediu de muncă;

b) să adopte și să aplice acte de securitate și sănătate în muncă interne în cazul lipsei unor acte normative naționale sau ramurale relevante domeniului de activitate;

c) să întreprindă măsurile necesare pentru asigurarea securității și sănătății în muncă a lucrătorilor, inclusiv pentru prevenirea riscurilor profesionale, pentru asigurarea informării și a instruirii, precum și pentru asigurarea mijloacelor necesare.

(2) Angajatorul este obligat să vegheze la adaptarea măsurilor prevăzute la alin. (1), ținând seama de schimbarea împrejurărilor, cu scopul de a ameliora situația existentă.

(3) Angajatorul este obligat să aplice măsurile prevăzute la alin.(1) și (2) în baza următoarelor principii generale de prevenire:

a) evitarea riscurilor profesionale;

b) evaluarea riscurilor profesionale ce nu pot fi evitate;

c) combaterea riscurilor profesionale la sursă;

d) adaptarea locului de muncă în funcție de necesitățile persoanei, inclusiv ale persoanelor cu dizabilități, în special în ceea ce privește adaptarea rezonabilă a locului de muncă, alegerea echipamentelor de lucru, a metodelor de producție și de lucru, în vederea atenuării muncii monotone și a muncii normate și reducerii efectelor acestora asupra sănătății;

e) adaptarea la progresul tehnic;

f) înlocuirea aspectelor periculoase prin aspecte nepericuloase sau mai puțin periculoase;

g) dezvoltarea unei politici de prevenire ample și coerente, care să includă tehnologia, organizarea muncii, condițiile de muncă, relațiile sociale și influența factorilor legați de mediul de lucru;

h) acordarea priorității măsurilor de protecție colectivă față de măsurile de protecție individuală, cu excepția cazurilor când acestea se referă la persoanele cu dizabilități;

i) asigurarea lucrătorilor cu instrucțiunile corespunzătoare privind securitatea și sănătatea în muncă.

j) furnizarea de noi tehnologii și dispozitive de asistență, de instrumente și echipamente care să permită persoanelor cu dizabilități menținerea locului de muncă;

k) crearea și menținerea unor condiții igienice pentru viață și muncă;

l) propagarea odihnei active în rândul salariaților.

(4) Fără a aduce atingere celorlalte dispoziții ale prezentei legi și ținând seama de natura activităților din unitate, angajatorul este obligat:

a) să evalueze riscurile profesionale, în special la alegerea echipamentelor de lucru, a substanțelor sau a preparatelor chimice utilizate, precum și la amenajarea locurilor de muncă;

b) să asigure, ulterior evaluării prevăzute la lit.a) și în funcție de necesități, aplicarea de către angajator a măsurilor de prevenire, precum și a metodelor de producție și de lucru care să ducă la îmbunătățirea nivelului securității și al protecției sănătății lucrătorilor și să fie integrate în toate activitățile unității respective și la toate nivelurile ierarhice;

c) să ia în considerare capacitatea lucrătorilor în ceea ce privește sănătatea și securitatea acestora ori de câte ori le încredințează o sarcină;

d) să se asigure că planificarea și introducerea de noi tehnologii fac obiectul consultării lucrătorilor și/sau a reprezentanților lor în ceea ce privește consecințele alegerii echipamentului, condițiilor de lucru și mediului de lucru asupra securității și sănătății lucrătorilor;

e) să întreprindă măsurile corespunzătoare pentru ca în zonele de risc grav și specific să poată avea acces numai lucrătorii/lucrătorii independenți care își desfășoară activitatea în cadrul unității, care au o pregătire profesională, o calificare și o experiență conform cerințelor zonei respective, care sunt dotați cu echipamentele de lucru și de protecție necesare și au primit instrucțiuni adecvate privind securitatea și sănătatea în muncă.

[Art.10 al.(4), lit. e) în redacția LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

(5) Fără a aduce atingere celorlalte dispoziții ale prezentei legi, în cazul în care la același loc de muncă se află lucrători ai mai multor unități, angajatorii acestora sînt obligați:

a) să coopereze în vederea aplicării dispozițiilor privind securitatea, sănătatea și igiena în muncă, luând în considerare natura activităților;

b) să își coordoneze acțiunile de protecție și prevenire a riscurilor profesionale, luând în considerare natura activităților;

c) să se informeze reciproc despre riscurile profesionale;

d) să informeze lucrătorii și/sau reprezentanții acestora despre riscurile profesionale.

(6) Mijloacele financiare cheltuite de către angajator pentru realizarea măsurilor de

securitate și sănătate în muncă sînt deductibile.

(7) Măsurile privind securitatea, igiena și sănătatea în muncă nu vor comporta, în nici o situație, obligații financiare din partea lucrătorilor.

Articolul 11. Serviciul de protecție și prevenire

(1) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute la art. 9 și 10, angajatorul desemnează unul sau mai mulți lucrători, angajați în baza unui contract individual de muncă, care să se ocupe de activitățile de protecție și prevenire a riscurilor profesionale în unitate. Protecția și prevenirea riscurilor profesionale, care fac obiectul prezentului articol, sunt asigurate de unul sau de mai mulți lucrători desemnați, de unul sau de mai multe servicii distincte, indiferent dacă sunt din interiorul sau din exteriorul unității.

[Art.11 al.(1) în redacția LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

(1¹) Utilizatorul de muncă temporară, prestată de unul sau mai mulți salariați temporari, va informa lucrătorul desemnat/lucrătorii desemnați prevăzuți la alin. (1) despre salariatul temporar sau salariații temporari în vederea asigurării pentru aceștia a unor condiții de securitate și sănătate în muncă similare cu ale celorlalți lucrători din unitate.

[Art.11 al.(1¹) introdus prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

(1²) Angajatorul, clientul, contractantul sau cocontractantul beneficiar de munca prestată de unul sau mai mulți lucrători independenți care își desfășoară activitatea în cadrul unității va informa lucrătorul desemnat/lucrătorii desemnați despre lucrătorul independent/lucrătorii independenți care își desfășoară activitatea în această unitate în vederea asigurării unor condiții de securitate și sănătate în muncă similare cu ale celorlalți lucrători din această unitate.

[Art.11 al.(1²) introdus prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

(2) Lucrătorii desemnați nu trebuie să fie dezavantajați ca urmare a desfășurării activităților de protecție și prevenire a riscurilor profesionale.

(3) Lucrătorii desemnați trebuie să dispună de timpul necesar pentru a-și putea îndeplini obligațiile ce rezultă din prezenta lege.

(4) În cazul în care resursele unității respective nu sînt suficiente pentru organizarea activităților de protecție din lipsa personalului specializat, angajatorul este obligat să recurgă la servicii externe de protecție și prevenire și prevenire acreditate în modul prevăzut de lege.

(5) În cazul în care angajatorul recurge la serviciile externe de protecție și prevenire, acestea vor fi informate de către angajator asupra factorilor cunoscuți sau suspecți ca având efecte asupra securității și sănătății lucrătorilor și vor avea acces la informațiile

prevăzute la art.14 alin. (2).

(5¹) Angajatorul trebuie să informeze lucrătorul desemnat/lucrătorii desemnați și/sau serviciul/serviciile de protecție și prevenire despre persoanele cu vârsta de până la 18 ani, angajate la unitate, în vederea planificării, aplicării și controlului condițiilor de securitate și de sănătate aplicabile muncii persoanelor cu vârsta de până la 18 ani.

[Art.11 al.(5¹) introdus prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

(6) Lucrătorii desemnați vor avea, în special, atribuții privind securitatea și sănătatea în muncă și, cel mult, atribuții complementare.

(7) În toate cazurile:

a) lucrătorii desemnați trebuie să aibă absolvite cursurile de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă și să dispună de mijloacele necesare;

b) serviciile externe de protecție și prevenire consultate trebuie să aibă capacitățile și mijloacele personale și profesionale necesare;

c) lucrătorii desemnați, serviciile interne și serviciile externe de protecție și prevenire consultate trebuie să fie într-un număr suficient pentru a putea asigura organizarea și realizarea măsurilor de protecție și prevenire, ținând cont de mărimea și structura unității, de repartizarea teritorială a subdiviziunilor unității și/sau de riscurile la care sunt expuși lucrătorii, precum și de distribuția lucrătorilor în cadrul unității, inclusiv a lucrătorilor independenți care își desfășoară activitatea în cadrul acestei unități.

[Art.11 al.(7), lit.c) în redacția LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

[Art.11 al.(8) abrogat prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

(9) Lucrătorul desemnat (lucrătorii desemnați) și/sau serviciul (serviciile) de protecție și prevenire trebuie să colaboreze între ei. Colaborarea va include și planificarea, aplicarea și controlul condițiilor de securitate și sănătate aplicabile muncii persoanelor cu vârsta de până la 18 ani.

[Art.11 al.(9) modificat prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

(10) În cazul unităților în care se desfășoară activități fără pericole de accidentare sau de îmbolnăvire profesională, conducătorul unității poate să-și asume atribuțiile lucrătorului desemnat dacă acesta a absolvit cursurile de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă.

(11) Lucrătorii independenți pot beneficia de suport în domeniul securității și sănătății în muncă, solicitat de la serviciile externe de protecție și prevenire contra cost sau asigurat de unitatea în care se prestează serviciul de protecție și prevenire.

[Art.11 al.(11) introdus prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

Articolul 12. Primul ajutor, stingerea incendiilor

și evacuarea lucrătorilor în cazul

unui pericol grav și imediat

(1) În cazul unui pericol grav și imediat, angajatorul este obligat:

a) să ia măsurile necesare pentru acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor, măsuri adaptate naturii activităților și mărimii unității și care iau în considerare prezența altor persoane;

b) să asigure orice contacte necesare cu serviciile externe de protecție și prevenire, în special în ceea ce privește acordarea primului ajutor, asigurarea serviciului medical de urgență, serviciului de salvatori și pompieri.

(2) Pentru aplicarea dispozițiilor alin.(1), angajatorul desemnează, între altele, lucrătorii care vor aplica măsurile de prim ajutor, de stingere a incendiilor și de evacuare a lucrătorilor.

(3) Numărul lucrătorilor specificați la alin.(2), instruirea acestora și echipamentul pus la dispoziția lor trebuie să fie adecvate mărimii și/sau riscurilor profesionale specifice unității.

(4) Suplimentar la obligațiile prevăzute la alin.(1), angajatorul este obligat:

a) să informeze, cât mai curând posibil, toți salariații care sînt expuși sau care pot fi expuși unui pericol grav și imediat asupra riscului implicat și asupra măsurilor luate sau care urmează a fi luate în vederea protecției lor;

b) în condițiile unui pericol grav, imediat și inevitabil, să acționeze și să dea indicații pentru a le permite lucrătorilor să înceteze lucrul, să părăsească imediat locul de muncă și să se retragă într-o zonă sigură;

c) să nu impună reluarea lucrului de către lucrători în cazul când la locul de muncă mai persistă pericolul grav și imediat, cu excepția cazurilor bine întemeiate.

(5) Lucrătorii care, în cazul unui pericol grav, imediat și inevitabil, părăsesc postul de lucru sau o zonă periculoasă nu vor fi dezavantajați, ci vor fi protejați împotriva oricăror consecințe negative și nejustificate.

(6) Angajatorul trebuie să se asigure că toți lucrătorii săi, în cazul unui pericol grav și imediat pentru propria lor securitate și pentru securitatea altor persoane și în cazul în care responsabilul imediat superior nu poate fi contactat, pot lua măsurile corespunzătoare în conformitate cu cunoștințele lor și cu mijloacele tehnice de care dispun pentru a evita consecințele unui atare pericol.

(7) Lucrătorii nu vor fi dezavantajați pentru cazurile specificate la alin.(6), cu excepția situațiilor când ei acționează cu imprudență sau dau dovadă de neglijență.

Articolul 13. Alte obligații ale angajatorului

Angajatorul are și alte obligații:

a) să fie în posesia unei evaluări a riscurilor profesionale, inclusiv a celor referitoare la grupurile sensibile la riscuri specifice;

b) să decidă care sînt măsurile de protecție ce urmează a fi luate și, în caz de necesitate, care este echipamentul de protecție ce poate fi utilizat;

c) să țină evidența accidentelor de muncă ce au ca efect incapacitatea de muncă a lucrătorului pentru mai mult de 3 zile;

d) să întocmească pentru autoritățile competente, în conformitate cu actele normative în vigoare, rapoarte privind accidentele de muncă suferite de lucrătorii săi;

e) din faza de cercetare, proiectare și execuție a construcțiilor, a echipamentelor de lucru, precum și de elaborare a tehnologiilor de fabricație, să adopte soluții conforme cerințelor de securitate și sănătate în muncă, a căror aplicare va avea ca efect eliminarea sau diminuarea riscurilor profesionale;

f) să întocmească, în cazul în care natura și gradul de risc profesional o impune, un plan de protecție și prevenire care să includă măsuri tehnice, sanitare, organizatorice și de altă natură, bazat pe evaluarea riscurilor profesionale, și care să fie aplicat corespunzător condițiilor de lucru specifice unității. Planul va fi ajustat ori de câte ori condițiile de lucru specifice unității vor prezenta riscuri pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor;

[Art.13 lit.f) în redacția LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

g) să stabilească pentru lucrători atribuțiile ce le revin în domeniul securității și sănătății în muncă, corespunzător posturilor de lucru sau funcțiilor exercitate;

h) să asigure elaborarea instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă, în spiritul prezentei legi, pentru aplicarea actelor normative în domeniu, ținând seama de particularitățile activităților și ale locurilor de muncă din unitate;

i) să asigure și să controleze, prin propria competență, prin intermediul lucrătorilor desemnați și/sau al serviciilor externe de protecție și prevenire, cunoașterea și aplicarea de către toți lucrătorii a măsurilor prevăzute în planul de protecție și prevenire stabilit, precum și a dispozițiilor legale în domeniul securității și sănătății în muncă;

j) să ia măsuri pentru asigurarea unității, inclusiv a lucrătorilor care prestează munca la distanță, cu materialele necesare informării și instruirii lucrătorilor: afișe, ghiduri, filme cu privire la securitatea și sănătatea în muncă etc.;

k) să asigure informarea fiecărei persoane, inclusiv a celor care urmează să presteze

munca la distanță, anterior angajării în muncă, asupra riscurilor profesionale la care aceasta ar putea fi expusă la locul de muncă, precum și asupra măsurilor de protecție și prevenire necesare;

l) să angajeze numai persoane, inclusiv cele care urmează să presteze munca la distanță, care, în urma examenului medical și, după caz, a testării psihologice a aptitudinilor, corespund sarcinii de muncă pe care urmează să o execute;

m) să asigure efectuarea examenului medical periodic și, după caz, testarea psihologică periodică a lucrătorilor;

n) să țină evidența zonelor cu risc profesional grav și specific, menționate la art.10 alin. (4) lit. e);

o) să asigure funcționarea permanentă și corespunzătoare a sistemelor și dispozitivelor de protecție, a aparaturii de măsurare și de control, precum și a instalațiilor de captare, de reținere și de neutralizare a substanțelor nocive degajate în timpul proceselor tehnologice;

p) să asigure comunicarea, cercetarea și raportarea corectă și în termenele stabilite a accidentelor de muncă produse în unitate, elaborarea și realizarea măsurilor de prevenire a acestora;

q) să prezinte documentele și informațiile privind securitatea și sănătatea în muncă, solicitate de inspectorii de muncă în timpul controlului sau în timpul cercetării accidentelor de muncă;

r) să asigure realizarea măsurilor dispuse de inspectorii de muncă în timpul controlului și în timpul cercetării accidentelor de muncă;

s) să desemneze, la solicitarea inspectorului de muncă, lucrătorii care să participe la efectuarea controlului sau la cercetarea accidentelor de muncă;

t) să nu modifice starea de fapt rezultată din producerea unui accident grav, mortal sau colectiv, de muncă, cu excepția cazurilor când menținerea acestei stări poate genera alte accidente de muncă ori poate periclita viața accidentaților și a altor persoane;

u) să asigure lucrătorii, inclusiv pe cei care prestează munca la distanță, cu echipamente de lucru neprimejdioase;

v) să acorde gratuit lucrătorilor, inclusiv celor care prestează munca la distanță, echipament individual de protecție;

x) să acorde gratuit lucrătorilor, inclusiv celor care prestează munca la distanță, echipament individual de protecție nou în cazul degradării acestuia sau în cazul pierderii calităților de protecție;

y) să delimiteze și să stabilească în contractul individual de muncă, de comun acord cu lucrătorul care prestează munca la distanță, atribuțiile în domeniul securității și sănătății în muncă care îi revin angajatorului și cele care îi revin lucrătorului.

Articolul 14. Informarea lucrătorilor

(1) Angajatorul trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru ca lucrătorii și/sau reprezentanții acestora din unitate, precum și lucrătorii independenți care își desfășoară activitatea în cadrul acestei unități să primească toate informațiile necesare privind:

[Art.14 al.(1) partea introductivă modificată prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

a) riscurile profesionale, precum și activitățile și măsurile de protecție și prevenire atât la nivelul unității, în general, cât și la nivelul fiecărui tip de post de lucru și/sau de funcție, în particular, inclusiv în cazul lucrătorilor care prestează munca la distanță și al lucrătorilor independenți care își desfășoară activitatea în cadrul unității;

[Art.14 al.(1), lit.a) modificată prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

b) măsurile luate în conformitate cu dispozițiile art.12 alin.(2) și (3).

(2) Angajatorul trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru ca angajatorii lucrătorilor din orice unitate externă încadrați în muncă în unitatea sa, inclusiv agenții de muncă temporară, să primească informații adecvate cu privire la aspectele specificate la alin.(1), destinate lucrătorilor în cauză.

[Art.14 al.(2) modificat prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

(3) Angajatorul trebuie să ia măsurile corespunzătoare ca lucrătorii desemnați sau reprezentanții lucrătorilor, pentru a-și îndeplini funcțiile în conformitate cu prevederile prezentei legi, să aibă acces la:

a) evaluarea riscurilor profesionale și a măsurilor de protecție specificate la art.13 lit. a) și b);

b) evidența și rapoartele prevăzute la art.13 lit. c) și d);

c) informațiile privind măsurile de protecție și prevenire, precum și la informațiile provenind de la inspectorii de muncă.

Articolul 14¹. Informarea salariaților temporari

(1) Utilizatorul de muncă temporară, prestată de unul sau mai mulți salariați temporari, va furniza agentului de muncă temporară informații privind calificarea necesară pentru îndeplinirea de către salariatul temporar a atribuțiilor de serviciu, orice informații legate de capacitățile și abilitățile profesionale pe care trebuie să le posede salariatul temporar, informații despre riscurile pentru securitatea și sănătatea salariatului temporar, precum și măsurile de protecție și prevenire aplicate la unitate. Informațiile menționate sunt parte componentă a contractului de punere la dispoziție a salariatului temporar, reglementat de art. 326⁷ din Codul muncii nr. 154/2003.

(2) Agentul de muncă temporară va informa în scris salariatul temporar cu privire la condițiile de muncă, calificarea necesară pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, capacitățile și abilitățile profesionale pe care trebuie să le posede, riscurile la care poate fi expus și cu privire la măsurile de securitate și sănătate în muncă aplicate la utilizatorul de muncă temporară.

[Art.14¹ introdus prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

Articolul 15. Consultarea și participarea lucrătorilor

(1) Angajatorii consultă lucrătorii, inclusiv pe cei care prestează munca la distanță, și/sau reprezentanții acestora și le permit să ia parte la discuțiile ce țin de problemele referitoare la securitatea și sănătatea la locul de muncă.

(2) Aplicarea dispozițiilor alin. (1) implică:

- a) consultarea lucrătorilor;
- b) dreptul lucrătorilor și/sau al reprezentanților acestora de a face propuneri;
- c) participarea echilibrată a lucrătorilor.

(3) Lucrătorii, inclusiv cei care prestează munca la distanță, și/sau reprezentanții lucrătorilor iau parte, în mod echilibrat, ori sînt consultați în prealabil și în timp util de către angajator cu privire la:

- a) orice măsură ce ar afecta securitatea și sănătatea în muncă;
- b) desemnarea lucrătorilor specificați la art.11 alin. (1) și la art.12 alin. (2), precum și cu privire la activitățile specificate la art.11 alin. (1);
- c) informațiile specificate la art.13 și 14;
- d) recurgerea, dacă este cazul, la serviciile externe de protecție și prevenire, conform art.11 alin.(4);
- e) planificarea și organizarea instruirii prevăzută la art.17.

(4) Reprezentanții lucrătorilor au dreptul să-i solicite angajatorului să ia măsuri corespunzătoare și să îi prezinte propuneri în vederea eliminării riscurilor profesionale la care sînt expuși lucrătorii, inclusiv cei care prestează munca la distanță, și/sau a pericolelor.

(5) Lucrătorii, inclusiv cei care prestează munca la distanță, sau reprezentanții lucrătorilor nu pot fi dezavantajați din cauza desfășurării activităților prevăzute la alin.(1)-(3).

(6) Angajatorul trebuie să acorde reprezentanților lucrătorilor timp liber, plătit corespunzător, și să le furnizeze mijloacele necesare pentru a le permite acestora să-și exercite drepturile și atribuțiile ce derivă din prezenta lege.

(7) Lucrătorii, inclusiv cei care prestează munca la distanță, și/sau reprezentanții lucrătorilor au dreptul să apeleze la inspectorii de muncă în cazul în care consideră că măsurile luate de angajator și mijloacele puse la dispoziție de acesta nu corespund scopurilor de asigurare a securității și sănătății la locul de muncă.

(8) În timpul inspecțiilor, reprezentanților lucrătorilor trebuie să li se acorde posibilitatea de a prezenta inspectorilor de muncă observațiile lor.

Articolul 16. Comitetul pentru securitate

și sănătate în muncă

(1) Pentru realizarea dispozițiilor art.14 și art.15 alin.(1), la nivelul unității se constituie comitetul pentru securitate și sănătate în muncă.

(2) Comitetul pentru securitate și sănătate în muncă se constituie, în baza principiului de paritate, din reprezentanți ai angajatorului și, respectiv, ai lucrătorilor.

(3) Inițiator al constituirii comitetului de securitate și sănătate în muncă poate fi oricare dintre părți.

(4) Regulamentul privind organizarea și funcționarea comitetului pentru securitate și sănătate în muncă se aprobă de Guvern.

Articolul 17. Instruirea lucrătorilor

(1) Angajatorul trebuie să asigure condiții pentru ca fiecare lucrător, inclusiv cei care prestează munca la distanță, lucrătorii temporari, precum și fiecare lucrător independent care își desfășoară activitatea în unitatea respectivă să primească o instruire suficientă, adecvată, teoretică și practică în domeniul securității și sănătății în muncă, în special sub formă de informații, instrucțiuni și/sau lecții:

[Art.17 al.(1) partea introductivă modificată prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

a) la angajare, care include instruirea introductiv-generală și instruirea la locul de muncă;

b) în cazul schimbării locului de muncă, transferului sau permutării;

c) la introducerea unui nou echipament de lucru sau la modificarea echipamentului de lucru existent;

d) la introducerea oricărei noi tehnologii sau proceduri de lucru;

e) la executarea unor lucrări speciale.

(2) Instruirea în domeniul securității și sănătății în muncă a lucrătorilor, inclusiv a celor care prestează munca la distanță, trebuie să fie:

a) adaptată în funcție de caracteristicile specifice locului de muncă și de evoluția

riscurilor profesionale sau de apariția unor riscuri noi;

[Art.17 al.(2), lit.a) modificată prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

a¹) corespunzătoare calificării și experienței lucrătorului;

[Art.17 al.(2), lit.a¹) introdusă prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

b) periodică și pe măsura necesității.

(3) Instruirea periodică a lucrătorilor se va efectua la intervale ce nu vor depăși 6 luni. Pentru funcționarii administrativi, instruirea periodică se va efectua la intervale ce nu vor depăși 12 luni.

[Art.17 al.(3) modificat prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

(4) Angajatorul se va asigura că lucrătorii unităților din exterior, care desfășoară activități în unitatea sa, precum și lucrătorii independenți care își desfășoară activitatea în unitatea sa sunt instruiți adecvat în ceea ce privește riscurile profesionale pe durata desfășurării activităților în această unitate.

[Art.17 al.(4) în redacția LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

(5) Reprezentanții lucrătorilor au dreptul la o instruire corespunzătoare.

(6) În cazul în care resursele unității respective nu sînt suficiente pentru organizarea instruirii lucrătorilor în sensul alin.(1) din lipsa personalului specializat, angajatorul este obligat să recurgă la servicii externe de protecție și prevenire acreditate în modul prevăzut de lege .

(7) Instruirea conducătorilor locurilor de muncă, a specialiștilor și a reprezentanților lucrătorilor se efectuează îndată după numirea lor în funcțiile respective și periodic, cel puțin o dată în 36 de luni. Instruirea conducătorilor locurilor de muncă, a specialiștilor și a reprezentanților lucrătorilor se efectuează la cursuri de instruire realizate de serviciul intern de protecție și prevenire sau de serviciile externe de protecție și prevenire. Instruirea lucrătorilor desemnați se efectuează îndată după numirea lor în funcțiile respective și periodic, cel puțin o dată în 60 de luni, la cursuri de instruire realizate de serviciile externe de protecție și prevenire. Instruirea conducătorilor de unități, în cazul în care și-au asumat atribuțiile lucrătorilor desemnați, se efectuează la cursuri de instruire realizate de serviciile externe de protecție și prevenire îndată după numirea lor în funcțiile respective și ulterior în cazul în care:

a) au fost identificate noi pericole sau riscuri pentru sănătate la locurile de muncă;

b) au avut loc modificări semnificative în legislația care reglementează sănătatea și securitatea în muncă;

c) s-au produs accidente de muncă la unitate.

(8) Instruirea lucrătorilor prevăzută în prezentul articol are loc în timpul programului de lucru, în interiorul sau în afara unității. Costul instruirii se suportă de către angajator.

(9) În procesul de instruire, printr-un act intern la nivel de unitate, pot fi utilizate sisteme de instruire bazate pe mijloace din domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor.

[Art.17 al.(9) introdus prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

Articolul 18. Indemnizația unică în cazul reducerii

capacității de muncă sau decesului

lucrătorului în urma unui accident

de muncă sau a unei boli profesionale

(1) Lucrătorului căruia i s-a evaluat procentul capacității de muncă păstrată ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale i se plătește, din contul unității care poartă vina pentru accidentul de muncă sau pentru boala profesională, pe lângă despăgubirea stabilită de lege, o indemnizație unică, luându-se ca bază salariul mediu lunar pe țară, pentru fiecare procent de pierdere a capacității de muncă, dar nu mai puțin de un salariu anual al accidentatului.

(2) În caz de deces al lucrătorului în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, unitatea care poartă vina pentru accidentul de muncă sau pentru boala profesională repară prejudiciul material persoanelor care au dreptul la aceasta, în modul și în mărimea stabilită de lege, și, în plus, le plătește, din contul mijloacelor proprii, o indemnizație unică, luându-se ca bază salariul mediu anual al celui decedat, înmulțit la numărul anilor compleți pe care acesta nu i-a trăit până la vârsta de 62 de ani, dar nu mai puțin de 10 salarii medii anuale.

(3) Plata indemnizației unice prevăzută la alin.(1) și alin.(2) se efectuează începând cu data de 30 mai 2008.

(4) Dacă reducerea capacității de muncă sau decesul lucrătorului a survenit în urma unui accident de muncă nu numai din vina unității ci și a accidentatului, se aplică răspunderea mixtă conform legii și mărimea indemnizației unice se reduce în dependență de gradul de vinovăție a accidentatului.

(5) Indemnizația unică se plătește persoanelor care au dreptul la aceasta de către unitatea care poartă vina pentru accidentul de muncă sau pentru boala profesională, în modul stabilit de Guvern.

(6) În cazul în care unitatea nu dispune de mijloacele respective, plata indemnizației unice se efectuează, în baza hotărârii instanței judecătorești, din contul oricăror bunuri sau mijloace ale unității.

(7) Litigiile ce țin de achitarea indemnizației unice se examinează de către instanța judecătorească.

Capitolul IV

OBLIGAȚIILE ȘI DREPTURILE

LUCRĂTORILOR

Articolul 19. Obligațiile lucrătorilor

(1) Fiecare lucrător, inclusiv cel care prestează munca la distanță, își va desfășura activitatea în conformitate cu pregătirea profesională și instruirea sa, precum și cu instrucțiunile de securitate și sănătate în muncă primite din partea angajatorului, astfel încât să nu expună la pericol de accidentare sau de îmbolnăvire profesională nici propria persoană și nici alte persoane care ar putea fi afectate de acțiunile sau de omisiunile lui în timpul lucrului.

(2) Pentru realizarea dispozițiilor alin.(1), lucrătorii sînt obligați:

a) să utilizeze corect mașinile, aparatele, uneltele, substanțele periculoase, echipamentele de transport și alte mijloace de producție;

b) să utilizeze corect echipamentul individual de protecție pus la dispoziție și, după utilizare, să îl înapoieze sau să îl pună la locul destinat pentru păstrare;

c) să excludă deconectarea, schimbarea sau mutarea arbitrară a dispozitivelor de protecție ale mașinilor, aparatelor, uneltelor, instalațiilor, clădirilor și altor construcții, precum și să utilizeze corect aceste dispozitive;

d) să comunice imediat angajatorului și/sau lucrătorilor desemnați orice situație de muncă pe care au motive întemeiate să o considere un pericol grav pentru securitate și sănătate, precum și orice defecțiuni ale sistemelor de protecție;

e) să aducă la cunoștință conducătorului locului de muncă și/sau angajatorului orice caz de îmbolnăvire a lor la locul de muncă sau orice accident de muncă suferit de ei;

f) să coopereze cu angajatorul și/sau cu lucrătorii desemnați, atît timp cît este necesar, pentru a face posibilă realizarea oricăror măsuri sau cerințe dispuse de inspectorii de muncă sau pentru a da posibilitate angajatorului să se asigure că mediul de lucru este în siguranță și nu prezintă riscuri profesionale în activitatea lucrătorului;

g) să însușească și să respecte instrucțiunile de securitate și sănătate în muncă;

h) în cazul lucrătorilor care prestează munca la distanță, să organizeze și să întrețină locurile de muncă, precum și să asigure securitatea și sănătatea în muncă, respectând cerințele stabilite de comun acord cu angajatorul în contractul individual de muncă în conformitate cu prevederile art. 13.

(3) Obligațiile prevăzute la alin.(1) se aplică, după caz, și altor persoane specificate la

art.3 alin.(2) lit.c)-h).

Articolul 20. Drepturile lucrătorilor

Fiecare lucrător, inclusiv cel care prestează munca la distanță, este în drept:

a) să aibă un post de lucru corespunzător actelor normative de securitate și sănătate în muncă;

b) să obțină de la angajator informații veridice despre condițiile de lucru, despre existența riscului profesional, precum și despre măsurile de protecție împotriva influenței factorilor de risc profesional;

c) să refuze efectuarea de lucrări în cazul apariției unui pericol pentru viața ori sănătatea sa până la înlăturarea acestuia;

d) să fie asigurat, din contul angajatorului, cu echipament individual de protecție;

e) să fie instruit și să beneficieze de reciclare profesională în domeniul securității și sănătății în muncă din contul angajatorului;

f) să se adreseze angajatorului, sindicatelor, autorităților administrației publice centrale și locale, instanțelor judecătorești pentru soluționarea problemelor ce țin de securitatea și sănătatea în muncă;

g) să participe personal sau prin intermediul reprezentanților săi la examinarea problemelor legate de asigurarea unor condiții de lucru nepericuloase la postul său de lucru, la cercetarea accidentului de muncă sau a bolii profesionale contractate de el;

h) să fie supus unui examen medical extraordinar potrivit recomandărilor medicale, cu menținerea postului de lucru și a salariului mediu pe durata efectuării acestui examen.

Capitolul V

DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 21. Examenul medical

(1) Măsurile prin care lucrătorilor li se asigură examenul medical corespunzător riscurilor profesionale cu care aceștia se confruntă la locul de muncă se stabilesc potrivit actelor normative emise de Guvern, cu consultarea patronatelor și sindicatelor.

[Art.21 al.(1) modificat prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) vor fi formulate astfel încât fiecare lucrător, în raport cu riscurile profesionale la care este expus, să beneficieze cu regularitate de un examen medical.

[Art.21 al.(2) în redacția LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare

(3) Angajarea și transferul unor categorii de lucrători la alt lucru se vor face conform avizelor medicale eliberate în temeiul examenelor medicale.

(4) Costurile ce țin de organizarea și efectuarea examenului medical pe teritoriul Republicii Moldova se suportă în condițiile Legii nr.10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice, iar costurile pentru efectuarea examenului medical peste hotare se suportă de către angajator.

(5) În cazul salariaților temporari care au încheiat un contract individual de muncă cu un agent de muncă temporară în vederea punerii la dispoziția unui utilizator de muncă temporară pentru a lucra temporar sub supravegherea și conducerea acestuia, agentul de muncă temporară este obligat să asigure efectuarea examenelor medicale la angajare și periodice. Examenele medicale se efectuează în cadrul prestatorilor publici sau privați de servicii medicale.

[Art.21 al.(5) introdus prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

Articolul 22. Grupuri sensibile la riscuri specific

(1) Grupurile sensibile la riscuri specifice: femeile gravide, lehuzele sau femeile care alăptează, persoanele în vârstă de până la 18 ani, precum și persoanele cu capacități funcționale limitate trebuie protejate împotriva pericolelor care le afectează în mod specific.

(2) Angajatorii sînt obligați să amenajeze locurile de muncă ținând seama de prezența în unitate a grupurilor sensibile la riscuri specifice.

(3) Angajatorii, în comun cu lucrătorii din grupurile sensibile la riscuri specifice care prestează munca la distanță, delimitează și stabilesc în contractul individual de muncă atribuțiile în domeniul securității și sănătății în muncă care, conform art. 13, îi revin angajatorului și cele care îi revin lucrătorului din grupurile sensibile la riscuri specifice care prestează munca la distanță.

Articolul 22¹. Protecția persoanelor cu vîrsta

de până la 18 ani

(1) Angajatorul ia măsurile necesare privind protecția securității și sănătății persoanelor cu vîrsta de până la 18 ani, ținând cont în special de următoarele riscuri specifice:

- a) lipsa de experiență;
- b) absența unei conștientizări a riscurilor existente sau potențiale;
- c) dezvoltarea fizică sau psiho-emoțională insuficientă.

(2) Angajatorul pune în practică măsurile prevăzute la alin. (1) pe baza evaluării

riscurilor existente pentru persoanele cu vârsta de până la 18 ani și legate de munca acestora.

(3) Evaluarea riscurilor se efectuează înainte ca persoanele cu vârsta de până la 18 ani să înceapă munca, precum și cu ocazia oricărei modificări importante a condițiilor de muncă, și trebuie să se refere în principal la următoarele elemente:

- a) echipamentul și organizarea locului de muncă și a postului de lucru;
- b) natura, gradul și durata expunerii la agenți fizici, biologici și chimici;
- c) organizarea, alegerea și utilizarea echipamentelor de lucru, a agenților fizici, biologici, chimici, a mașinilor, a aparatelor și dispozitivelor, precum și manipularea acestora;
- d) organizarea procedeeleor de lucru, desfășurarea muncii și interacțiunea salariaților (organizarea muncii);
- e) stadiul formării profesionale și nivelul de informare a persoanelor cu vârsta de până la 18 ani.

(4) În cazul în care evaluarea riscurilor demonstrează existența unui risc pentru securitatea, sănătatea fizică sau mintală sau dezvoltarea persoanelor cu vârsta de până la 18 ani, angajatorul asigură evaluarea și supravegherea sănătății acestor persoane în conformitate cu cadrul normativ.

(5) Angajatorul informează persoanele cu vârsta de până la 18 ani cu privire la eventualele riscuri și cu privire la toate măsurile adoptate în ceea ce privește securitatea și sănătatea acestora.

(6) Angajatorul informează reprezentanții legali ai persoanelor cu vârsta de până la 18 ani cu privire la eventualele riscuri și cu privire la măsurile adoptate în ceea ce privește securitatea și sănătatea acestor persoane.

[Art.22¹ introdus prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

Articolul 22². Securitatea și sănătatea lucrătorilor

independenți care își desfășoară activitatea

la locul de muncă al clientului,

contractantului sau al cocontractantului

(1) Clientul, contractantul sau cocontractantul care beneficiază de munca prestată de unul sau mai mulți lucrători independenți la locul său de muncă este obligat:

- a) să asigure fiecărui lucrător independent aceleași condiții de securitate și sănătate în muncă ca cele ale angajaților unității sale;

b) să ofere fiecărui lucrător independent acces la instruire și informații privind securitatea și sănătatea în muncă în cadrul unității, atât în vederea îmbunătățirii sănătății și securității proprii, cât și ale persoanelor care lucrează la același loc de muncă;

c) să asigure fiecărui lucrător independent accesul la supravegherea sănătății corespunzător cu riscurile la care acesta este expus.

(2) Lucrătorul independent care își desfășoară activitatea la locul de muncă al clientului, al contractantului sau al cocontractantului care beneficiază de munca sa este obligat:

a) să respecte instrucțiunile clientului, ale contractantului sau ale cocontractantului referitoare la securitatea și sănătatea în muncă;

b) să informeze clientul, contractantul sau cocontractantul cu privire la natura specifică a activității sale, cu privire la metodele și echipamentele utilizate, dacă acestea pot afecta securitatea și sănătatea altor persoane aflate la locul de muncă al clientului, al contractantului sau al cocontractantului.

[Art.22² introdus prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

Articolul 23. Răspunderea pentru încălcarea prezentei

legi și a altor acte normative de securitate

și sănătate în muncă

Persoanele cu funcții de răspundere și lucrătorii vinovați de încălcarea prezentei legi și a altor acte normative de securitate și sănătate în muncă poartă răspundere materială, disciplinară, administrativă și penală conform legii.

Articolul 23¹. Evidența documentelor

Documentele și actele interne ale unității care, în mod obligatoriu, rezultă din aplicarea prezentei legi sau din aplicarea altor acte normative din domeniul securității și sănătății în muncă se vor întocmi, se vor emite și se vor păstra pe hârtie și/sau în format electronic. Documentele și actele interne ale unității întocmite, emise și păstrate în format electronic vor corespunde rigorilor normative referitoare la documentul electronic.

[Art.23¹ introdus prin LP193 din 10.07.25, MO441-444/21.08.25 art.602; în vigoare 01.01.26]

Capitolul V¹ - *abrogat.*

Capitolul VI

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 24.

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 1 ianuarie 2009.

(2) Guvernul, până la 31 decembrie 2008:

a) va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prevederile prezentei legi;

b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prevederile prezentei legi;

c) va asigura revizuirea și abrogarea de către ministere și alte autorități administrative centrale a actelor lor normative ce contravin prezentei legi;

d) va adopta actele normative necesare executării prezentei legi.

VICEPREȘEDINTELE PARLAMENTULUI Maria POSTOICO

Nr.186-XVI. Chișinău, 10 iulie 2008.